

II

(Akty o charakterze nieustawodawczym)

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE DELEGOWANE KOMISJI (UE) 2019/807

z dnia 13 marca 2019 r.

uzupełniające dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/2001 w odniesieniu do określania surowców o wysokim ryzyku spowodowania pośredniej zmiany użytkowania gruntów, w przypadku których zaobserwowano znaczącą ekspansję obszaru produkcji na tereny zasobne w pierwiastek węgla oraz certyfikowania biopaliw, biopłynów i paliw z biomasy o niskim ryzyku spowodowania pośredniej zmiany użytkowania gruntów

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/2001 z dnia 11 grudnia 2018 r. w sprawie promowania stosowania energii ze źródeł odnawialnych ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 26 ust. 2 akapit czwarty,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W celu rozwiązania problemu pośredniej zmiany sposobu użytkowania gruntów („ILUC”) dyrektywa (UE) 2018/2001 zobowiązuje Komisję do przyjęcia aktu delegowanego w celu ustanowienia przepisów określających kryteria w zakresie identyfikowania surowców o wysokim ryzyku ILUC, w przypadku których zaobserwowano znaczącą ekspansję obszaru produkcji na tereny zasobne w pierwiastek węgla oraz certyfikowania biopaliw, biopłynów i paliw z biomasy o niskim ryzyku ILUC. Takim przepisom powinno towarzyszyć sprawozdanie na temat stanu światowej ekspansji produkcji odpowiednich surowców („sprawozdanie na temat ekspansji surowców”), przedłożone Parlamentowi Europejskiemu i Radzie z tą samą datą.
- (2) ILUC może mieć miejsce, gdy grunty wcześniej przeznaczone na produkcję żywności lub paszy przekształca się na grunty wykorzystywane do produkcji biopaliw, biopłynów i paliw z biomasy. W takiej sytuacji, popyt na żywność i paszę, który nadal musi zostać zaspokojony, może doprowadzić do rozszerzenia gruntów rolnych na obszary zasobne w pierwiastek węgla, takie jak lasy, tereny podmokłe i torfowiska, powodując dodatkowe emisje gazów cieplarnianych.
- (3) Kryteria zrównoważonego rozwoju i ograniczania emisji gazów cieplarnianych określone w dyrektywie Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/28/WE ⁽²⁾ i w dyrektywie (UE) 2018/2001 nie uwzględniają emisji wynikających z ILUC.
- (4) W dyrektywie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/1513 ⁽³⁾ nie tylko potwierdzono istnienie emisji wynikających z ILUC, lecz także uznano, mimo niepewności obliczeń, że skala emisji gazów cieplarnianych związana z ILUC może doprowadzić do zniwelowania części lub całości oszczędności emisji gazów cieplarnianych wynikających ze stosowania poszczególnych biopaliw, jak określono w tej dyrektywie, i biopłynów.

⁽¹⁾ Dz.U. L 328 z 21.12.2018, s. 82.

⁽²⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/28/WE z dnia 23 kwietnia 2009 r. w sprawie promowania stosowania energii ze źródeł odnawialnych zmieniająca i w następstwie uchylająca dyrektywy 2001/77/WE oraz 2003/30/WE (Dz.U. L 140 z 5.6.2009, s. 16).

⁽³⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/1513 z dnia 9 września 2015 r. zmieniająca dyrektywę 98/70/WE odnoszącą się do jakości benzyny i olejów napędowych oraz zmieniająca dyrektywę 2009/28/WE w sprawie promowania stosowania energii ze źródeł odnawialnych (Dz.U. L 239 z 15.9.2015, s. 1).

W związku z tym wprowadzono ogólny limit ilości tych paliw produkowanych ze zbóż i innych roślin wysokokrobiowych, roślin cukrowych i roślin oleistych oraz innych roślin uprawianych przede wszystkim do celów energetycznych na użytkach rolnych jako uprawy główne, które to paliwa mogą być zaliczane na poczet realizacji celów określonych w dyrektywie 2009/28/WE. Limit ten stanowi maksymalnie 7 % wkładu takich paliw w końcowe zużycie energii w transporcie kolejowym i drogowym w każdym państwie członkowskim.

- (5) Dyrektywa (UE) 2018/2001 utrzymuje ograniczenie dotyczące biopaliw i paliw z biomasy produkowanych z roślin spożywczych i pastewnych zużywanych w transporcie i wzmacnia je, wprowadzając określone krajowe limity całkowitego wkładu tych paliw w realizację unijnego celu w zakresie energii ze źródeł odnawialnych na rok 2030. Limity te są określone w formie krajowego udziału tych paliw w końcowym zużyciu energii w transporcie kolejowym i drogowym w 2020 r. w każdym państwie członkowskim, z możliwością ich zwiększenia o jeden punkt procentowy, do maksymalnej wysokości 7 %.
- (6) W dyrektywie (UE) 2018/2001 wzywa się również do ustanowienia specjalnego limitu dla biopaliw, biopłynów i paliw z biomasy produkowanych z roślin spożywczych i pastewnych obciążonych wysokim ryzykiem ILUC, w przypadku których zaobserwowano znaczącą ekspansję obszaru produkcji surowców na tereny zasobne w pierwiastek węgla, w odniesieniu do wysokości ich zużycia w poszczególnych państwach członkowskich w 2019 r. Począwszy od dnia 31 grudnia 2023 r., ich wkład powinien być stopniowo zmniejszany, by najpóźniej w 2030 r. wynieść 0 %.
- (7) ILUC wiąże się z pewnymi zagrożeniami, jednak badania naukowe wykazały, że skala tego zjawiska zależy od szeregu czynników, takich jak rodzaj surowca wykorzystanego do produkcji paliwa odnawialnego, poziom dodatkowego popytu na surowce związany z wykorzystywaniem biopaliw, biopłynów i paliw z biomasy oraz zakres, w jakim tereny zasobne w pierwiastek węgla są chronione na całym świecie.
- (8) W literaturze naukowej wykazano również, że wpływ pośredniej zmiany użytkowania gruntów na potencjał biopaliw, biopłynów i paliw z biomasy w zakresie ograniczenia emisji gazów cieplarnianych jest szczególnie widoczny w przypadku upraw roślin oleistych. Paliwa odnawialne wytworzone z takich surowców uznaje się zatem powszechnie za obciążone większym ryzykiem ILUC. Znajduje to odzwierciedlenie w części A załącznika VIII do dyrektywy 2009/28/WE i dyrektywy (UE) 2018/2001. Sprawozdanie na temat ekspansji surowców, odzwierciedlające najnowsze najlepsze dostępne dane naukowe dotyczące ogólnosiwiatowego rozwoju produkcji roślin spożywczych i pastewnych na gruntach zasobnych w pierwiastek węgla, potwierdza, że uprawy te są również w zdecydowanej większości przypadków przyczyną zaobserwowanej na całym świecie ekspansji obszaru produkcji roślin spożywczych i pastewnych na tereny zasobne w pierwiastek węgla.
- (9) W sprawozdaniu na temat ekspansji surowców podkreślono również, że wpływ ekspansji obszaru produkcji roślin oleistych na tereny zasobne w pierwiastek węgla na potencjał biopaliw, biopłynów i paliw z biomasy w zakresie ograniczenia emisji gazów cieplarnianych zależy od kilku czynników. Wśród nich kluczową rolę w określaniu znaczenia takiej ekspansji na potrzeby dyrektywy (UE) 2018/2001 odgrywają: bezwzględna i względna skala ekspansji obszaru produkcji od konkretnego roku odniesienia w porównaniu z całkowitym obszarem produkcji odpowiedniej uprawy, udział tej ekspansji na tereny zasobne w pierwiastek węgla, jak również rodzaj terenu zasobnego w pierwiastek węgla. Należy zatem wziąć pod uwagę zarówno wspomniane czynniki, jak również szczególne czynniki wydajności dla każdej grupy upraw, przy ustalaniu kryteriów służących określeniu obciążonych wysokim ryzykiem ILUC biopaliw, biopłynów i paliw z biomasy produkowanych z roślin spożywczych i pastewnych, w przypadku których zaobserwowano znaczącą ekspansję obszaru produkcji na tereny zasobne w pierwiastek węgla.
- (10) Biorąc pod uwagę wszystkie powyższe uwagi, w tym wszystkie istotne informacje i badania naukowe, różnice między poszczególnymi surowcami, globalny charakter poszczególnych rynków towarowych oraz sposób, w jaki funkcjonują, związane z tym ryzyko niezamierzonego lub przynoszącego rezultaty odwrotne do zamierzonych efektu przesunięcia lub odwrócenia handlu, względną dostępność kompletnych danych oraz okresowe i częste ich przeglądy, jak również istotne zobowiązania międzynarodowe Unii Europejskiej, uznaje się, że najbardziej odpowiednią, obiektywną i bezstronną metodyką na tym etapie procesu regulacyjnego jest podejście globalne do każdego surowca, nie zaś podejście oparte na podziale na poszczególne państwa. Stanowi to najlepsze możliwe do osiągnięcia podejście regulacyjne, biorąc pod uwagę konkurujące, lecz również uzupełniające się cele niniejszego rozporządzenia. Takie podejście jest dodatkowo zrównoważone możliwością objęcia certyfikacją paliw o niskim ryzyku ILUC.
- (11) Zgodnie z art. 26 ust. 2 dyrektywy (UE) 2018/2001 państwa członkowskie są zobowiązane do stosowania kryteriów określonych w niniejszym rozporządzeniu przy określaniu surowców o wysokim ryzyku ILUC, w odniesieniu do których obserwuje się znaczącą ekspansję obszaru produkcji na tereny zasobne w pierwiastek

węgla. Państwa członkowskie powinny to uczynić na podstawie informacji zawartych w załączniku, który ma zostać zmieniony zgodnie z niniejszym rozporządzeniem. Komisja powinna regularnie dokonywać przeglądu sprawozdania na temat ekspansji surowców, aby uwzględnić zmieniające się okoliczności i najnowsze dostępne dane naukowe. W stosownych przypadkach należy dokonać zmian w załączniku.

- (12) W pewnych okolicznościach można uniknąć wpływu wynikającego z ILUC na potrzeby produkcji biopaliw, biopłynów i paliw z biomasy uznanych ogólnie za obciążone wysokim ryzykiem ILUC, a uprawa danego surowca może nawet okazać się korzystna dla odpowiednich obszarów produkcji. W takich przypadkach konieczne jest ustanowienie kryteriów umożliwiających określenie i certyfikację tych paliw jako biopaliw, biopłynów i paliw z biomasy o niskim ryzyku ILUC. Certyfikowane biopaliwa, biopłyny lub paliwa z biomasy o niskim ryzyku ILUC należy zwolnić z limitu i obowiązku stopniowego zmniejszania ustanowionych w odniesieniu do produkowanych z roślin spożywczych i pastewnych biopaliw, biopłynów i paliw z biomasy o wysokim ryzyku ILUC, pod warunkiem że spełniają one odpowiednie kryteria zrównoważonego rozwoju i ograniczania emisji gazów cieplarnianych określone w art. 29 dyrektywy (UE) 2018/2001.
- (13) Biopaliwa, biopłyny lub paliwa z biomasy należy uznawać za biopaliwa, biopłyny lub paliwa z biomasy o niskim ryzyku ILUC jedynie wówczas, gdy surowce wykorzystywane do ich produkcji są uprawiane w wyniku zastosowania należycie sprawdzalnych środków zwiększających wydajność powyżej wzrostu produkcji, który zostałby zrealizowany przy dotychczasowym scenariuszu postępowania. Ponadto środki te powinny zapewnić zrównoważony charakter surowców w świetle wszystkich wymogów określonych w dyrektywie 2009/28/WE lub dyrektywie (UE) 2018/2001 w odniesieniu do celów w zakresie energii ze źródeł odnawialnych.
- (14) Dodatkową gwarancję pozytywnych skutków stosowania certyfikacji paliw o niskim ryzyku ILUC stanowiłoby uwzględnianie dodatkowych surowców wykorzystywanych do produkcji paliw o niskim ryzyku ILUC jedynie wówczas, gdy są one wynikiem zastosowania ograniczonej kategorii środków. W szczególności należy uwzględnić jedynie środki, które są atrakcyjne pod względem finansowym z uwagi na fakt, że pozwalają czerpać korzyści z tej certyfikacji, analogicznie do kryteriów dodatkowości finansowej stosowanych w ramach mechanizmu czystego rozwoju protokołu z Kioto.
- (15) Ponadto nie należy stosować kryterium dodatkowości finansowej do dodatkowych surowców uprawianych na gruntach leżących odłogiem lub poważnie zdegradowanych lub przez niezależnych posiadaczy małych gospodarstw. W rzeczywistości oznaczałoby to nieuzasadnione obciążenie administracyjne, biorąc pod uwagę znaczny potencjał poprawy wydajności oraz bariery napotymane przy finansowaniu niezbędnych inwestycji. W związku z tym środki podejmowane na gruntach leżących odłogiem lub poważnie zdegradowanych lub przez niezależnych posiadaczy małych gospodarstw powinny być zwolnione z obowiązku wykazania zgodności z kryteriami dodatkowości finansowej, bez uszczerbku dla wymogu produkcji dodatkowych surowców i spełnienia kryteriów zrównoważonego rozwoju. W świetle prac statystycznych przeprowadzonych w kilku analizach, w tym obrazu statystycznego posiadaczy małych gospodarstw przygotowanego przez FAO, gospodarstwa o powierzchni poniżej 2 hektarów należy w tym kontekście uznać za małe.
- (16) Należy wziąć pod uwagę jedynie faktyczny wzrost wydajności w ramach realizowanych lub nowych projektów wynikających z wprowadzenia środków mających na celu osiągnięcie dodatkowych plonów. W związku z tym dla okresu certyfikacji należy przewidzieć rozsądne ramy czasowe i zakres, które umożliwią pełne zamortyzowanie odpowiednich inwestycji oraz stworzenie solidnych procedur monitorowania skuteczności certyfikacji.
- (17) Aby zapewnić sprawny przebieg procesu certyfikacji biopaliw, biopłynów i paliw z biomasy o niskim ryzyku ILUC, podmioty gospodarcze powinny móc polegać na rzetelnych i wiarygodnych zasadach certyfikacji. Zasady te powinny uwzględniać rolę dobrowolnych systemów krajowych lub międzynarodowych zgodnie z art. 30 przekształconej dyrektywy (UE) 2018/2001, w którym zaostrzono zasady weryfikacji, za której przeprowadzenie są one odpowiedzialne, w porównaniu z odpowiednimi przepisami określonymi w dyrektywie 2009/28/WE. Do celów certyfikacji biopaliw, biopłynów i paliw z biomasy o niskim ryzyku ILUC obok krajowych systemów uznanych przez Komisję zgodnie z art. 30 ust. 6 dyrektywy (UE) 2018/2001 można wykorzystywać systemy dobrowolne, podobnie jak ma to miejsce w przypadku celów poświadczania zgodności z kryteriami zrównoważonego rozwoju określonymi w art. 29 dyrektywy (UE) 2018/2001.
- (18) W celu zapewnienia, aby informacje dostarczane przez podmioty gospodarcze były przejrzyste, dokładne, wiarygodne i zabezpieczone przed nadużyciami finansowymi, należy wprowadzić nadrzędne przepisy dotyczące certyfikacji biopaliw, biopłynów i paliw z biomasy o niskim ryzyku spowodowania pośredniej zmiany użytkowania gruntów, określając odpowiedni standard niezależnego audytu oświadczeń składanych przez podmioty gospodarcze. Tego rodzaju zasady, w tym zasady dotyczące certyfikacji grupowej, mogą zostać dokładniej określone i zharmonizowane w drodze przyjęcia aktów wykonawczych zgodnie z art. 30 ust. 8 dyrektywy (UE) 2018/2001,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Przedmiot

W niniejszym rozporządzeniu ustanawia się kryteria w odniesieniu do określania surowców o wysokim ryzyku ILUC, w przypadku których zaobserwowano znaczącą ekspansję obszaru produkcji na tereny zasobne w pierwiastek węgla oraz certyfikowania biopaliw, biopłynów i paliw z biomasy o niskim ryzyku ILUC.

Artykuł 2

Definicje

Do celów niniejszego rozporządzenia zastosowanie mają następujące definicje:

- 1) „rośliny oleiste” oznaczają rośliny spożywcze i pastewne, takie jak rzepak, palma, soja i słonecznik, które nie są roślinami wysokoskrobiowymi ani roślinami cukrowymi, powszechnie wykorzystywane jako surowce do produkcji biopaliw, biopłynów i paliw z biomasy;
- 2) „nieużytki” oznaczają obszary, które przez okres co najmniej 5 lat przed rozpoczęciem uprawy surowców wykorzystywanych do produkcji biopaliw, biopłynów i paliw z biomasy nie były wykorzystywane do uprawy roślin spożywczych ani pastewnych, innych roślin energetycznych ani do produkcji znacznej ilości paszy przeznaczonej do wypasania;
- 3) „grunty leżące odłogiem” oznaczają nieużytki, które były wykorzystywane w przeszłości do uprawy roślin spożywczych i pastewnych, lecz na których zaprzestano uprawy roślin spożywczych i pastewnych ze względu na ograniczenia biofizyczne lub społeczno-ekonomiczne;
- 4) „tereny poważnie zdegradowane” oznaczają grunty zgodnie z definicją w pkt 9 części C załącznika V do dyrektywy (UE) 2018/2001;
- 5) „środek wynikający z zasady dodatkowości” oznacza każdą poprawę praktyk rolniczych prowadzącą w sposób zrównoważony do wzrostu wydajności plonów z roślin spożywczych i pastewnych na gruntach, na których już uprawia się rośliny spożywcze i pastewne; oraz wszelkie działania, które umożliwiają uprawę roślin spożywczych i pastewnych na nieużytkach, w tym na gruntach leżących odłogiem, do celów produkcji biopaliw, biopłynów i paliw z biomasy;
- 6) „dodatkowy surowiec” oznacza dodatkową ilość roślin spożywczych i pastewnych wyprodukowaną na wyraźnie wyznaczonym obszarze w porównaniu z dynamicznym poziomem bazowym plonów i która jest bezpośrednim skutkiem zastosowania środka wynikającego z zasady dodatkowości;
- 7) „dynamiczny poziom bazowy plonów” oznacza średni plon uzyskany z wyznaczonego obszaru, na którym przyjęto środek wynikający z zasady dodatkowości, obliczony dla okresu trzech lat bezpośrednio poprzedzających rok zastosowania takiego środka, z uwzględnieniem średniego wzrostu wydajności zaobserwowanego w odniesieniu do tego surowca w poprzedniej dekadzie oraz krzywych plonów w całym okresie eksploatacji w przypadku upraw trwałych, z wyłączeniem wahań plonów;
- 8) „tereny zasobne w pierwiastek węgla” oznaczają tereny podmokłe, w tym torfowiska, oraz obszary stałe zalesione w rozumieniu art. 29 ust. 4 lit. a), b) i c) dyrektywy (UE) 2018/2001;
- 9) „posiadacze małych gospodarstw” oznaczają rolników, którzy niezależnie prowadzą działalność rolniczą w gospodarstwie rolnym o powierzchni użytków rolnych mniejszej niż 2 ha, które stanowią ich własność, lub w odniesieniu do którego posiadają prawo własności gruntu lub inny równoważny tytuł dający im kontrolę nad gruntami, a którzy nie są zatrudnieni w przedsiębiorstwie, z wyjątkiem spółdzielni, której są członkami wraz z innymi posiadaczami małych gospodarstw, pod warunkiem że taka spółdzielnia nie jest kontrolowana przez osobę trzecią;
- 10) „uprawy trwałe” oznaczają uprawy niepodlegające płodozmianowi, inne niż trwałe użytki zielone i pastwiska trwałe, które zajmują grunty przez okres co najmniej pięciu lat i dają powtarzające się plony.

Artykuł 3

Kryteria określania surowców o wysokim ryzyku spowodowania pośredniej zmiany użytkowania gruntów, w przypadku których to surowców zaobserwowano znaczącą ekspansję obszaru produkcji na tereny zasobne w pierwiastek węgla

Do celów określania surowców o wysokim ryzyku spowodowania pośredniej zmiany użytkowania gruntów, w przypadku których to surowców zaobserwowano znaczącą ekspansję obszaru produkcji na tereny zasobne w pierwiastek węgla mają zastosowanie następujące łączne kryteria:

- a) średnia roczna ekspansja obszaru produkcji danego surowca na świecie od 2008 r. przekracza 1 % i dotyczy ponad 100 000 hektarów;

b) udział takiej ekspansji na tereny zasobne w pierwiastek węgla jest wyższy niż 10 % według następującego wzoru:

$$x_{hcs} = \frac{x_f + 2,6x_p}{PF}$$

gdzie

x_{hcs} = udział ekspansji na tereny zasobne w pierwiastek węgla;

x_f = udział ekspansji na tereny, o których mowa w art. 29 ust. 4 lit. b) i c) dyrektywy (UE) 2018/2001;

x_p = udział ekspansji na tereny, o których mowa w art. 29 ust. 4 lit. a) dyrektywy (UE) 2018/2001, z uwzględnieniem torfowisk;

PF = współczynnik wydajności.

PF musi mieć wartość 1,7 dla kukurydzy, 2,5 dla palmy olejowej, 3,2 dla buraka cukrowego, 2,2 dla trzciny cukrowej i 1 dla wszelkich innych upraw.

Zastosowanie kryteriów, o których mowa w lit. a) i b) powyżej, opiera się na informacjach zawartych w załączniku, poddawanych przeglądowi zgodnie z art. 7.

Artykuł 4

Ogólne kryteria certyfikacji biopaliw, biopłynów i paliw z biomasy o niskim ryzyku spowodowania pośredniej zmiany użytkowania gruntów

1. Biopaliwa, biopłyny i paliwa z biomasy mogą być certyfikowane jako paliwa o niskim ryzyku spowodowania pośredniej zmiany użytkowania gruntów, wyłącznie wówczas, gdy spełnione są wszystkie następujące kryteria:

- a) biopaliwa, biopłyny i paliwa z biomasy spełniają kryteria zrównoważonego rozwoju i ograniczenia emisji gazów cieplarnianych określone w art. 29 dyrektywy (UE) 2018/2001;
- b) biopaliwa, biopłyny i paliwa z biomasy zostały wyprodukowane z dodatkowych surowców uzyskanych za pomocą środków wynikających z zasady dodatkowości, które spełniają szczególne kryteria określone w art. 5;
- c) dowody niezbędne do zidentyfikowania dodatkowych surowców i uzasadnienia oświadczeń dotyczących produkcji dodatkowych surowców są należycie gromadzone i szczegółowo dokumentowane przez odpowiednie podmioty gospodarcze.

2. Dowody, o których mowa w ust. 1 lit. c), obejmują co najmniej informacje na temat środków wynikających z zasady dodatkowości wprowadzonych w celu wyprodukowania dodatkowych surowców, wyznaczonych obszarów, na których zastosowano te środki, oraz średniego plonu uzyskanego z gruntu, na którym środki te zastosowano w okresie trzech lat bezpośrednio poprzedzających rok, w którym zastosowano środek wynikający z zasady dodatkowości.

Artykuł 5

Środki wynikające z zasady dodatkowości

1. Biopaliwa, biopłyny i paliwa z biomasy mogą być certyfikowane jako paliwa o niskim ryzyku spowodowania pośredniej zmiany użytkowania gruntów, wyłącznie wówczas, gdy:

- a) środki wynikające z zasady dodatkowości mające na celu wytworzenie dodatkowego surowca spełniają co najmniej jeden z następujących warunków:
  - (i) stają się finansowo atrakcyjne lub nie stoją w obliczu przeszkód uniemożliwiających ich wdrożenie wyłącznie dlatego, że biopaliwa, biopłyny oraz paliwa z biomasy produkowane z dodatkowych surowców mogą być zaliczane na poczet celów w zakresie energii ze źródeł odnawialnych określonych w dyrektywie 2009/28/WE lub dyrektywie (UE) 2018/2001;
  - (ii) umożliwiają uprawę roślin spożywczych i pastewnych na gruntach leżących odłogiem lub poważnie zdegradowanych;
  - (iii) są wdrażane przez posiadaczy małych gospodarstw;
- b) środki wynikające z zasady dodatkowości wprowadza się nie później niż 10 lat przed certyfikacją biopaliw, biopłynów i paliw z biomasy jako paliw o niskim ryzyku spowodowania pośredniej zmiany użytkowania gruntów.

Artykuł 6

Wymogi w zakresie audytu i weryfikacji dotyczące certyfikacji biopaliw, biopłynów i paliw z biomasy o niskim ryzyku spowodowania pośredniej zmiany użytkowania gruntów

1. Do celów certyfikacji biopaliw, biopłynów i paliw z biomasy o niskim ryzyku spowodowania pośredniej zmiany użytkowania gruntów podmioty gospodarcze:
  - a) przedstawiają na poparcie swoich oświadczeń wiarygodne informacje potwierdzające, że wszystkie wymogi określone w art. 4 i 5 zostały należycie spełnione;
  - b) zapewniają odpowiedni standard niezależnego audytu przedłożonych informacji i odpowiedni poziom przejrzystości, odzwierciedlający potrzebę publicznej kontroli podejścia kontrolnego; oraz
  - c) przedstawiają dowody potwierdzające przeprowadzenie audytów.
2. W ramach audytu kontroluje się, czy informacje przedłożone przez podmioty gospodarcze są dokładne, wiarygodne i zabezpieczone przed nadużyciami.
3. Aby wykazać, że partię surowców należy uznać za biopaliwo, biopłyn lub paliwo z biomasy o niskim ryzyku spowodowania pośredniej zmiany użytkowania gruntów, podmioty gospodarcze stosują system bilansu masy określony w art. 30 ust. 1 dyrektywy (UE) 2018/2001. Dobrowolne systemy mogą być stosowane w celu wykazania zgodności z kryteriami określonymi w art. 4–6 zgodnie z art. 30 dyrektywy (UE) 2018/2001.

Artykuł 7

Monitorowanie i przegląd

Do dnia 30 czerwca 2021 r. Komisja dokonuje przeglądu wszystkich istotnych aspektów sprawozdania w sprawie ekspansji surowców, w szczególności danych na temat ekspansji surowców, a także dowodów w kwestii czynników uzasadniających przepis dotyczący posiadaczy małych gospodarstw w art. 5 ust. 1 oraz, w stosownych przypadkach, zmienia niniejsze rozporządzenie. Sprawozdanie to przedkłada się Parlamentowi Europejskiemu i Radzie i staje się ono podstawą stosowania kryteriów określonych w art. 3.

Następnie Komisja dokonuje przeglądu danych zawartych w sprawozdaniu w świetle zmieniających się okoliczności i najnowszych dostępnych dowodów naukowych.

Artykuł 8

Wejście w życie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 13 marca 2019 r.

W imieniu Komisji
Jean-Claude JUNCKER
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

	Średnia roczna ekspansja obszaru produkcji od 2008 r. (kha)	Średnia roczna ekspansja obszaru produkcji od 2008 r. (%)	Udział takiej ekspansji na tereny, o których mowa w art. 29 ust. 4 lit. b) i c) dyrektywy (UE) 2018/2001	Udział takiej ekspansji na tereny, o których mowa w art. 29 ust. 4 lit. a) dyrektywy (UE) 2018/2001
Zboża				
Pszenica	- 263,4	- 0,1 %	1 %	—
Kukurydza	4 027,5	2,3 %	4 %	—
Rośliny cukrowe				
Trzcina cukrowa	299,8	1,2 %	5 %	—
Burak cukrowy	39,1	0,9 %	0,1 %	—
Rośliny oleiste				
Rzepak	301,9	1,0 %	1 %	—
Palma olejowa	702,5	4,0 %	45 %	23 %
Soja	3 183,5	3,0 %	8 %	—
Słonecznik	127,3	0,5 %	1 %	—